

prima instanță - A. Gafton
instanța de apel - N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Rusu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Valentinei Braga cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 13 decembrie 2013.

c o n s t a t ă

La 24 ianuarie 2013, Olesea Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Valentinei Braga cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Olesea Rusu a menționat că la 22 martie 2012, împreună cu alți 3 colaboratori ai Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, aflându-se în exercitarea funcției și efectuînd o percheziție legală, în cadrul urmăririi penale la domiciliul lui Vitalie Braga situat pe str. Burebista 36/2 ap. 206, a fost agresată de către Valentina Braga.

Astfel, pe la orele 18:20, în timpul efectuării percheziției, pîrîta văzînd că în apartament sunt reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne al RM, a început să-i numească cu cuvinte necenzurate și să-i agreseze fizic, iar la un moment dat pîrîta i-a rupt scurta, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare.

La fel a relatat că la 23 martie 2012, pîrîta a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. art. 336 și art. 353 al. (1) și (2) Cod contravențional.

Consideră că prin acțiunile sale, pîrîta i-a cauzat prejudicii materiale și morale. Prejudiciul material constituie contravaloarea scurtei în sumă de 7259,22 lei, iar prejudiciul moral în estimează la suma de 10000 lei.

Menționează că în conformitate cu prevederile pct. 64 al Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 334 din 08 iulie 1991, prejudiciile aduse proprietății persoanelor din corpul de comandă și din efectivul de trupă în timpul exercițiului funcțiunii sau a obligațiilor de serviciu sunt reparate în conformitate cu legislația în vigoare în întregime din contul mijloacelor bugetului respectiv.

Astfel, angajatorul Ministerul Afacerilor Interne al RM este ținut să recupereze angajaților săi prejudiciul material suportat de către aceștia în timpul exercitării funcției sale.

Olesea Rusu solicită încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne al RM și Valentina Braga prejudiciul material în mărime de 7259,22 lei și prejudiciul moral în mărime de 10000 lei. De asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1500 lei și pentru achitarea taxei de stat în mărime de 318 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 13 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial.

De la Ministerul Afacerilor Interne al RM și Valentina Braga a fost încasat în beneficiul Olesei Rusu prejudiciul material în mărime de 7259,22 lei și taxa de stat în mărime de 318 lei.

De asemenea, de la Valentina Braga a fost încasat în beneficiul Olesei Rusu prejudiciul moral în mărime de 1500 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 20 martie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 64).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost repus în termenul de declarare a apelului, iar cauza a fost ridicată de la examinare și remisă la Judecătoria Centru municipiul Chișinău pentru redactarea hotărârii motivate (f.d. 77-78).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 13 decembrie 2013.

La 06 iulie 2015, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care pretențiile față de recurent să fie respinse.

Recurentul Ministerul Afacerilor Interne al RM, în motivarea recursului a menționat că atât intimata, cât și instanțele de judecată fac referire la prevederile art. 34 al legii cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990, abrogată la 05 martie 2013, conținutul căruia se referă doar la cazurile de asigurare de stat și anume cazurile de mutilare în perioada satisfacerii serviciului, în cazul în care colaboratorul poliției își pierde viața în exercițiul funcțiunii.

Totodată, menționează că conform pct. 54 din Regulamentul cu privire la serviciul în organele afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 334 din 08 iulie 1991 și abrogat la 03 mai 2013, persoanele corpului de comandă și efectivul de trupă al organelor afacerilor interne primeau solde și echipament în conformitate cu normele stabilite de Guvernul RM.

La fel, relatează în cazul când persoana dispunea de uniformă și obiecte de echipament, primite mai înainte, cu un grad bun de utilitate și nu mai are nevoie de altele noi ei i se putea achita în locul echipamentului o compensare bănească.

În cazul dat, intimata fiind colaborator al organelor afacerilor interne, în perioada de activitate a beneficiat de echipament primit conform Hotărîrii Guvernului ”Cu privire la uniforma și normele de echipare a colaboratorilor poliției ale Ministerului Afacerilor Interne”, abrogată la 01 iulie 2013 prin Hotărîrea Guvernului nr. 284 din 24 aprilie 2013, inclusiv și de compensație bănească.

Prin urmare, în speță prevederile art. 34 ale Legii cu privire la poliție nr.416 din 18 decembrie 1990 nu se pot răsfrînge, deoarece țin de alt domeniu.

De asemenea, menționează că inițial, în motivarea hotărîrii, instanța de judecată constată că intimata la data de 22 martie 2012, după orele 18:00 se afla în exercitarea funcției de ofițer superior de urmărire penală la Comisariatul de Poliție Botanica, ca ulterior să constate în motivare că de fapt, Olesea Rusu s-a prezentat la percheziție după orele de lucru.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 28 aprilie 2015, iar la 05 mai 2015, instanța de apel a expediat în adresa părților copia deciziei motivate (f.d. 130).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 iulie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne

al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Dumitru Mardari